

دستیابی به افقهای تازه در افزایش تولیدات کشاورزی از طریق تولید و صرف بهینه کودها در کشور

محمد جعفر ملکوتی^۱

علی‌رغم آنکه مقدار مصرف کود در کشور کمتر از متوسط جهانی (۲۰۰ کیلوگرم در هکتار) است ولی مصرف کود در کشور نامتعادل بوده و تناسبی بین زای واقعی گیاهان زراعی و باعی که رقیم در حدود ۴۰-۱۰-۵۰ می‌باشد نداشته است. در حالی که نسبت مصرف ازت (N)، فسفر (P₂O₅)، و پتاسیم (K₂O) در کشورهای با کشاورزی پیشرفته حدود ۱۰۰، ۵۰ و ۴۰ بوده و در کشورهای غربی دو الی چهار درصد کود مصرفی را کودهای حاوی عناصر کم مصرف تشکیل می‌دهد در ایران، این نسبت در سال ۱۳۷۰ برابر ۱۱۱ و ۳ بوده و علی‌رغم نزولات ناچیز، آهکی بودن خاکها و pH بالای خاک، کودهای کم مصرف بکار نمی‌روند بررسی آمار ۱۵ ساله (۱۳۶۰ تا ۱۳۷۵) کود موبد آن است که از حدود ۲/۵ میلیون تن کود مصرفی در کشور به غیر از اوره و فسفات آمونیوم، کود دیگری در تغذیه گیاهی نقشی را ایفا نمی‌کرده است و بنا به دلایل غیر مشهود برای پتانسیم، گوگرد، کلسیم، منیزیم و عناصر کم مصرف کوچکترین نقشی را در افزایش تولیدات کشاورزی قایل نبوده‌اند.

در سه سال گذشته در حد فاصل بین زمان برگزاری پنجمین و ششمین کنگره علوم خاک ایران تلاشهای زیادی در موسسه تحقیقات خاک و آب در دو بعد انجام گرفت. در بعد اول، بهینه سازی مصرف کود در محصولات زراعی و باعی در قالب طرحهای تحقیقی، ترویجی و پایلوت و در بعد دوم تولید کود در داخل کشور توسط بخش خصوصی مورد توجه قرار گرفت.

در بعد اول با اجرای بیش از ۵۰۰ طرح تحقیقاتی، مصرف بهینه کودی مخصوصاً مصرف کودهای بیولوژیک، پتانسیم و کم مصرف‌ها روشن شد که با مصرف کودهای یاد شده علاوه بر افزایشی فراتر از ۳ درصد در تولید، بهبود کیفیت محصول، تولید بیشتر قوی، موجبات غنی‌سازی محصولات کشاورزی نیز فراهم می‌گردد که خود نقش بسیار موثری در تامین سلامتی جامعه دارد. طبق تصمیم شورایعالی سیاستگذاری کاهش سم و مصرف بهینه کود در سال ۱۳۷۶، مقرر گردید استفاده بهینه از کودهای شیمیایی در حداقل ۱۰۰ هکتار از اراضی زراعی و باعی هر استان اجرا گردد. نتایج حاصله نشان داد که با مصرف بهینه کود در مزارع گندم تا ۳۸ درصد، ذرت تا ۱۹ درصد، سیب زمینی تا ۴۴ درصد، چمن‌قرنده تا ۱۷ درصد، نیشکر تا ۲۰ درصد، حبوبات تا ۱۴۳ درصد، گوجه فرنگی تا ۶۳ درصد، سیب تا ۵۸ درصد، انگور تا ۶۱ درصد، گلهای زینتی تا ۲۰ درصد افزایش عملکرد عاید گردید. این در حالی بوده که کیفیت

محصولات زراعی و باقی نیز بهبود نسبی حاصل نمود. در گندم درصد پروتئین تا ۲/۶ درصد، در انگور درصد قند تا چهار درصد افزایش یافت و سیب‌های محلول پاشی شده با کلرید کلسیم سفت و بازار پسند گردید. در تعدادی از مزارع طرحهای پایلوت، عکس العمل محصول نسبت به مصرف متعادل کودها چندان مثبت نبود. عامل اصلی نامناسب بودن سایر عوامل موثر دررشد در فصل رشد، شوری، کم آبی، زهکشی نامناسب و یا هر عامل نامناسب دیگر می‌تواند باشد، مثلاً در شرایط شوری که عملکرد گندم در حد دون تن در هکتار است، مصرف بهینه کود در افزایش تولید چندان موثر نخواهد بود، چه اثر تغذیه متعادل هنگامی نمود خواهد داشت که سایر عوامل به تراوی و به زراعی در حد متعادل بوده باشند. در بعد دوم سالانه بیش از ۲۵۰ میلیون دلار ارز کشور عمدهاً برآوردات کودهای فسفاته هزینه می‌گردید. در طول سه سال گذشته علاوه بر آنکه مصرف سالیانه کودهای فسفاته بیش از ۴۰ درصد کاهش باقی و مصرف کودهای پتابسیمی ترویج گردید، ساخت، ترویج و مصرف انواع کودهای حاوی عنصر کم مصرف از جمله سولفات آهن، سولفات روی، سولفات منگنز، سولفات مس، اسید بوریک و نیز کودهای اصلی نظیر نیترات پتابسیم، سوپر فسفات ساده، کلرید پتابسیم و تبدیل آن به سولفات پتابسیم، سولفات پتابسیم منیزیم، گوگرد کشاورزی، سولفات منیزیم، کلرید پتابسیم و کودهای کامل در سطح تجاری توسط بخش خصوصی انجام گردید. پس از تلاشهای فراوان، بند (و) در ذیل تبصره ۲۸ قانون بودجه سال ۱۳۷۷ به تصویب رسید که در آن مقرر گردید سالیانه ۵۰ میلیون دلار از خریدهای خارجی کم و مابه التفاوت دلاری آن به بخش خصوص برای تولید کود اختصاص یابد و متعاقب آن در شورای اقتصاد قیمت تضمینی و یارانه‌ای انواع کودهای شیمیایی و بیولوژیک تعیین گردید و در حال حاضر بخش خصوصی تولید این نوع کودها را شروع نموده و در سال ۱۳۷۷ قراردادهای خرید بیش از ۱۵ هزار تن کودهای کم مصرف منعقد گردید و امید است تا پایان سال جاری بیش از ۲۰۰ هزار تن انواع کودهای عنصر پرمصرف و کم مصرف تولید و توسط تولید کنندگان محصولات کشاورزی با قیمت یارانه‌ای ارایه تا در باغها و مزارع کشاورزی مصرف گردد.